

Tilburg University

Katern informaticarecht

Prins, J.E.J.

Published in:
Ars Aequi

Publication date:
2000

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Prins, J. E. J. (2000). Katern informaticarecht. *Ars Aequi*, 49(3), 3751-3751.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Informaticarecht

Mw.prof.mr. J.E.J. Prins

Nationaal

Verkoop op afstand

Op 29 oktober 1999 is het wetsvoorstel ter implementatie van de Richtlijn Verkoop op Afstand ingediend (TK 26861, nrs. 1-3). Hiermee wordt een nieuwe afdeling 9A 'Overeenkomsten op afstand' aan Boek 7.1 BW (de kooptitel) toegevoegd. Doelstelling van de nieuwe regeling is consumenten beter te beschermen wanneer zij transacties verrichten via het Internet, de fax, de telefoon en de post. Leveranciers van diensten en producten via deze media worden verplicht consumenten van bepaalde informatie te voorzien. Veel van deze, veelal in algemene voorwaarden opgenomen, informatie kan op elektronische wijze ter beschikking worden gesteld. Vereist is dat deze beschikbaarstelling geschiedt middels een aan de consument te zijner beschikking staande drager die voor deze consument tevens toegankelijk is. Overweging 13 van de Richtlijn maakt duidelijk dat hier duurzame gegevensdragers zijn bedoeld. Omdat bepaalde informatie (inzake: herroepingsrecht, voorwaarden voor ontbinding van de overeenkomst, garantie, en het adres voor klachten) toch ook weer schriftelijk bevestigd dient te worden, zullen de algemene voorwaar-

den veelal alsnog op schrift toegestuurd (meegeleverd) moeten worden. Leveranciers zullen consumenten ook enkele specifieke rechten moeten verlenen. De belangrijkste daarvan is wel de bedenktijd: een consument die via de voornoemde media een aankoop heeft gedaan heeft het recht gedurende zeven werkdagen na de ontvangst van de zaak de koop zonder opgave van redenen te herroepen.

Overig

Verder is te vermelden dat:

- het kabinet de diverse vragen van vaste commissie voor Justitie inzake de verhouding tussen het auteursrecht en de nieuwe media heeft beantwoord (26 538, nr. 2), waarbij ook veel aandacht uitging naar de keuze voor zelfregulering boven wetgeving;
- het wetsvoorstel Wet bescherming persoonsgegevens in november door de Tweede Kamer is aangenomen en de Minister van Justitie naar aanleiding van een verzoek daartoe door de Eerste Kamer een overzicht heeft gepresenteerd van de Europese Lid-Staten waar de richtlijn bescherming persoonsgegevens in nationale wetgeving is omgezet (25 892, nr. 92a);
- in januari 2000 vier *Cyber@cops* zijn gestart met pro-actief toezicht op crimineel handelen op het Internet;
- de consumentenbond de Webtrader lanceerde (www.webtrader.nl). Bedrijven die zich houden aan de gedragsregels voor kopen op het Internet krijgen van de Consumentenbond het keurmerk van de Webtrader.

Internationaal

Elektronische handtekening

Eind november 1999 is in Brussel de Europese Richtlijn betreffende de rechtsgeldigheid van elektronische handtekeningen aangenomen. De belangrijkste doelstelling van deze richtlijn is rechtszekerheid te bieden ten aanzien van de juridische status van de elektronische handtekening. Na implementatie van de Europese regels mogen Lid-Staten niet langer de toepassing van een elektronische handtekening in de weg staan door te stellen dat een dergelijke ondertekening geen rechtskracht toekomt. Overigens wordt middels de Richtlijn aan de Lid-Staten geen verplichting opgelegd om een licentiesysteem te introduceren voor organisaties die elektronische

handtekeningen certificeren (de zogenaamde Certification Authorities – CA's – met als bekend voorbeeld het bedrijf GlobalSign), maar de zogeheten *secure electronic signatures*, dat is elektronische handtekeningen die op een dergelijk model worden gebaseerd, hebben wel grotere bewijswaarde.

Internationaal privaatrecht

Nadat het in Europa lange tijd stil was rondom het onderwerp ICT en internationaal privaatrecht, zijn er over de laatste helft van 1999 diverse ontwikkelingen te melden. De Europese Commissie publiceerde een concept-verordening tot aanpassing van het EEX met het oog op elektronische transacties. Het voorstel is om het momenteel gehanteerde onderscheid passieve-actieve consument te verwijderen, omdat het teveel onduidelijkheid biedt in geval van Internettransacties.

Wat betreft het toepasselijk recht bevat het gewijzigd ontwerp voor de richtlijn Electronic Commerce een regeling waarin ten aanzien van de vraag naar het toepasselijk recht werd bepaald dat het recht van het land van vestiging van de dienstverlener bepalend is voor de vereisten waaraan deze dienstverlener moet voldoen, werd op dit principe een uitzondering gemaakt voor consumententransacties. Hier valt men terug op het systeem van het EVO. Het verbaast niet dat op dit uitgangspunt met name vanuit de zijde van de aanbieders kritiek is uitgeoefend. Ze vreesden dat het voor hen onmogelijk zou zijn zich te houden aan de grote diversiteit aan regels in de verschillende landen. Tijdens een in november 1999 door de Commissie georganiseerde hoorzitting bleek dat een oplossing voor de problematiek van het bevoegde forum alsmede het toepasselijk recht in relatie tot elektronische consumententransacties nog niet in zicht is.

Inmiddels wordt ook gezien in hoeverre de Haagse Conferentie inzake internationaal privaatrecht aanpassing behoeft. In september 1999 werd in Genève besloten zo min mogelijk aanpassingen door te voeren, maar te bezien in hoeverre met een functionele interpretatie van de termen en bepalingen volstaan kan worden. Bo-

vendien zou het aanknopingspunt voor de vaststelling van het toepasselijk recht niet zozeer gezocht moeten worden in het land-van-oorsprong-beginsel dan wel het land van de consument, maar in een systeem van site-certificatie. Zie: www.hcch.net/e/events/press01e.html.

Overig

Ten aanzien van de ontwikkelingen op een internationaal niveau is tenslotte te melden:

- dat de Europese Raad voor de Interne Markt op 7 december 1999 een gemeenschappelijk standpunt innam inzake het voorstel voor een Richtlijn electronic commerce;
- de OECD op 10 december 1999 e-commerce guidelines publiceerde: www.oecd.org;
- de Verenigde Staten en de Europese Unie nog steeds geen overeenstemming hebben kunnen bereiken over de uitgangspunten voor privacybescherming, de zogenaamde 'safe harbour principles' (zie het standpunt hierover van de Europese Data Protection Authorities, uitgevaardigd op 3 december 1999: www.europa.eu.int/comm/dg15/en/index.htm);
- WIPO in december 1999 het eerste verzoek ontving voor het beslechten van een domeinnaam-conflict op basis van de door de ICANN uitgevaardigde Uniform Dispute Resolution Policy: <http://www.ican.org>. In januari 2000 publiceerde WIPO het oordeel in de zaak (<http://www.wipo.int/eng/>).

Literatuur

- L. Asscher, *Constitutionele convergentie van pers, omroep en telecommunicatie*, ITeR deel 26, Deventer 1999;
- Verslag Algemeen Overleg Vaste Commissie Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het Actieprogramma Elektronische Overheid, d.d. 27 oktober 1999 (TK 1999-2000, 26387, nr. 3);
- Voor problemen met betrekking tot programmatuur die uiteindelijk toch niet milleniumbestendig bleek: de special over dit onderwerp in *Computerrecht*, nr. 5 1999.